

L'entrellat

Toni Canyís

La immoralitat de la gana

Voleu convertir-vos en especulador en matèries primeres, fins i tot en aliments? Ben fàcil. Només us cal un ordinador connectat a la xarxa, una línia de crèdit d'una entitat financera, bona informació de les expectatives d'evolució de cadascun dels preus i una mica de traça per a comprar i vendre. Si teniu aquestes simples eines, coneixements i habilitats, amb una mica de sort i aprofitant que les taxes d'interès reals són a zero, podeu ser milionari. Això ho fan una colla d'empreses i bancs de tot el món especialitzats en l'especulació en matèries primeres, la majoria a través de paradisos fiscals declarats o tolerats per a arrodonir els guanys. Tot completament legal. Simplement aprofiten el marc que les lleis econòmiques els ofereixen, a cavall de l'augment de la demanda mundial de metalls i de les males collites d'alguns aliments. No hi fa res que la flamarada dels preus d'aquestes matèries posi en perill el tímid creixement dels països rics o que als pobres s'encenguin revoltes i hi hagi risc de crisi alimentària. El lliure comerç no pot ser posat en dubte, ni tan sols quan es parla d'aliments, de la subsistència de persones. El capitalisme no és ni moral ni immoral, és amoral. Les lleis de funcionament de l'economia són com les lleis de la ciència: naturals i immutables, diuen. És la millor manera de deslliurar la política de qualsevol responsabilitat sobre la sort dels ciutadans. Zapatero cada dia n'és un convers més fervent, d'aquest credo. Mentrestant, Sarkozy assegura que vol aturar l'especulació alimentària en l'agenda política internacional. Pretén moralitzar el capitalisme. Ja ho va prometre fa dos anys en plena crisi financera mundial. Promeses que s'endugué el vent de la història.

Periodista

Estapé respon

Fabián Estapé

Ara sí, adéu a les caixes

—Professor Estapé, Unnim ja ha anunciat que es converteix en banc, i CatalunyaCaixa també. De fet, ho fan empreses pel govern espanyol, no pas per voluntat pròpia. El president d'Unnim, Salvador Soley, ha lamentat que un govern d'esquerres no hagi protegit les caixes, que fan un paper vital amb l'obra social.

—No té raó, perquè les caixes que fan obra social encara aguanten. Les que se'n van al forat no és pas per l'obra social, sinó per una mala gestió. Ara sí, i després de molt de temps de parlar-ne, adéu a les caixes. Però si es converteixen en bancs, no anirà malament de tenir-ne un a prop.

—I si el centre de decisió acaba a Madrid?

—De fet, les entitats ja tenen el centre de decisió a Madrid, en concret al Banc d'Espanya i al Ministeri d'Economia.

—El president de CatalunyaCaixa, Fernando Casado, plega. Ha durat tres mesos.

—Diuen que plega perquè vol més diners, molts més, i que no suporta Adolf Todó. Doncs no és el moment de demanar un augment de sou. O és que aquest senyor no ha llegit el text del pacte social que ha signat Zapatero amb els sindicats?

—Com és que a Europa diuen que no entenen què és una caixa, i en canvi Alemanya té 600 caixes que depenen de municipis i ningú no els diu res?

—Alemanya funciona més bé, amb mà de ferro de la seva cancellera. Si ningú no empenya aquestes caixes, potser és perquè ho fan molt bé.

—Quin marge de maniobra té la Generalitat per a mirar de preservar tant com sigui possible el sistema financer català?

—No hi té gaire marge. I aquest marge no passa tant pel president de la Generalitat com per Isidre Fainé, que resulta que, a més de ser president de "la Caixa", també és president de la CECA.

—Des del punt de vista d'un economista, es pot entendre que a les caixes se'ls exigeixi una ràtio de solvència més elevada que als bancs?

—No ho entenc, però també és cert que els bancs no es poden alimentar del FROB. En certa mesura és un desavantatge per als bancs que han d'arribar a aquest 8%.

—Les instruccions vénen de Brussel·les, o és cosa de la ministra Salgado?

—Una mica de tot. L'aire de Brussel·les ha fet refredar la ministra d'Economia.

—Mentrestant, el BBVA i el Santander podrien tenir interès a comprar participacions dels nous bancs, sobretot els que tenen seu a Madrid?

—Guarden silenci. I esperen una bona presa per a cruspír-se-la.

—Les caixes que hagin de recórrer al FROB tindran participació pública de l'estat. És una passa més de l'aparent intent de recentralització de l'Estat?

—Fa la impressió que és una maniobra ben pensada en aquest sentit.

—Tot i que el PSOE no ho ha comunicat oficialment, sembla que Alfredo Pérez Rubalcaba serà el candidat socialista. Què n'opineu, de Rubalcaba?

—És més intel·ligent que no Zapatero, de lluny.

—És el triomf de l'aparell, i sobretot, del felipisme que encara sobreviu al PSOE?

—Sí, totalment. Felipe González és qui li fa més campanya activa.

—També es diu que si el 2016 Rubalcaba no se n'ha sortit, la candidata seria Carme Chacón. Té fusta de presidenta, l'actual ministra de Defensa?

—Em penso que no, tot i que es mou molt i porta el fuet sempre a punt per a demostrar que sap trepitjar a terra.

Gemma Aguilera